

References:

1. Abegyan M., Elementary grammar, Tbilisi, 1910.
2. Davtyan M. et al., Approaches to the development and integration of curricula, Yerevan, 2004.
3. Dewey J., Psychology and Pedagogy of Thinking / Per. from English N. M. Nikolskaya; Ed. (and with a foreword) ND Vinogradov, Moscow: "Mir", 1915.
4. Garibyan A., Introduction to the study of the history of the Armenian language, Yerevan, 1937.
5. Matyushkin A. M., Problematic situations in thinking and learning, Moscow: "Pedagogy", 1972.
6. Osmolovskaya I. M., Organization of differentiated education in a modern secondary school, M., Voronezh, 1998.
7. Problematic learning: past, present, future: Collective monograph: in 3 vols, Vol. 1, Ed. E. V. Kovalevskaya, Nizhnevartovsk: Nizhnevartovsk publishing house. humanizes. University, 2010.
8. Selevko G. K., Encyclopedia of educational technologies. In 2 volumes, Vol. 1, Moscow: "Public education", 2005.
9. Sevak G., Theory of the Armenian language, Yerevan, 1939.
10. Zavaryan E., Examples of application of problem-based teaching in school biology, Scientific-methodical analytical journal "Pedagogy", Yerevan, 2008, № 3/4.

Материал был представлен и отправлен на рецензию: 26.09.2021

Принято к публикации: 30.10.2021

Рецензент: канд. фил. наук, доцент Арменуи Арзуманян

The material was submitted and sent to review: 26.09.2021

Was accepted for publication: 30.10.2021

Reviewer: Assoc. Prof., Ph.D. Armenuhi Arzumanyan

378.17

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ՊՐԱԿՏԻԿԱՆ ԲԱՐՁՐԱԳՈՒՅՆ ՖԻԶԿՈՒԼՏՈՒՐԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ

Պապիկյան Արսեն

*Հայաստանի ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի
պետական ինստիտուտ,
Հայաստան*

Համառոտ ներածական: Արդի ժամանակաշրջանում կարևորվում է ֆիզիկական դաստիարակության ոլորտում բարձր որակավորում ունեցող մասնագետների պահանջը, որոնք պետք է ունենան ոչ միայն գիտելիքների բարձր մակարդակ, այլև տիրապետեն ժամանակակից տեղեկատվական տեխնոլոգիաներին:

Միանգամայն հասկանալի է, որ ֆիզկուլտուրայի ինստիտուտի ուսանողները պետք է ժամանակակից այս պահանջները կարողանան արդյունավետորեն իրականացնել մանկավարժական պրակտիկայի ընթացքում:

Ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի ոլորտում մասնագետների պրոֆեսիոնալ մանկավարժական պատրաստության հիմնախնդիրները տարբեր տարիների ընթացքում ուսումնասիրվել են բազմաթիվ հեղինակների կողմից [13, էջ 24]:

Հիմնախնդիրը: Մանկավարժական պրակտիկան ֆիզիկական դաստիարակության մասնագետի պատրաստման ողջ համակարգի անբաժանելի մասն է, որի միջոցով ամրապնդվում և կատարելագործվում են ինստիտուտում տեսական ու գործնական պարապմունքների ընթացքում ստացած գիտելիքները, կարողություններն ու հմտությունները:

Մանկավարժական պրակտիկայի ընթացքում իրականացվում, միաձույլ դրսևորվում և գնահատվում են ուսանողների պրոֆեսիոնալ-մանկավարժական պատրաստության բոլոր կողմերը՝ տեսական, գործնական, բարոյահոգեբանական, դաստիարակչական և այլն:

Ըստ Ն. Ն. Միվցևի (Н. Н. Сивцев, 2011)՝ մանկավարժական պրակտիկան ապագա մասնագետների համար մանկավարժական տեսական և անմիջական գործունեությունը կապող օղակ է: Պրակտիկայի ընթացքում նրանց մոտ ձևավորվում են մանկավարժական կարողությունների տարբեր բաղադրիչներ՝ ճանաչողական, կառուցողական, կազմակերպչական, հաղորդակցական և արտահայտչական, բացի այդ՝ իրականացվում են նաև հարմարողական, ուսուցողական, դաստիարակչական, զարգացնող գործառույթները:

Բանալի բառեր: Մանկավարժական պրակտիկա, ուսանողներ, պատրաստվածություն, կարողություններ և հմտություններ, բարձրագույն ֆիզկուլտուրային կրթություն:

Հետազոտության նպատակը ու խնդիրները: Մեր հետազոտության նպատակն է ուսումնասիրել մանկավարժական պրակտիկայի դերը բարձրագույն ֆիզկուլտուրային կրթության համակարգում: Նպատակի իրականացման համար առաջադրվել են հետևյալ խնդիրները.

1. ուսումնասիրել մանկավարժական պրակտիկայի դերը բարձրագույն ֆիզկուլտուրային կրթության համակարգում,

2. փաստաթղթերի, գրական աղբյուրների ուսումնասիրություն, վերլուծություն և ընդհանրացում:

Հետազոտության գիտական նորույթը: Բացահայտվել են մանկավարժական պրակտիկայի դերն ու նշանակությունը բարձրագույն ֆիզկուլտուրային կրթության համակարգում, ինչպես նաև երևան են հանվել նրա կազմակերպման ու անցկացման արդյունավետությունը բարձրացնելու ուղիները:

Հիմնական նյութի շարադրանքը: Ներկայումս մասնագետների գործնական պատրաստվածությունը ֆիզկուլտուրային կրթության մասնագետների թույլ օղակներից մեկն է: Վ. Մ. Կորեցկին (В. М. Корещкий, 1998), Վ. Տ. Չիչիկինը (В. Т. Чичикин, 1995) նշում են, որ պրակտիկայի ընթացքում կատարվող աշխատանքներում ուսանողները գործնականում դժվարանում են կիրառել տեսական գիտելիքներ, դրսևորել մասնագիտական կարողություններ, ինչը դժվարացնում է մանկավարժական խնդիրները լուծելու և հետագայում մանկավարժական գործունեությանը հարմարվելու գործընթացները:

Տարբեր հեղինակներ՝ Տ. Վ. Բոնդարչուկը, Ե. Վ. Միրոգորոդսկայան և Օ. Վ. Վիրկը (Т. В. Бондарчук, Е. В. Миргородская, О. В. Вирк, 2011), մանկավարժական գործունեության պատրաստվածությունը դիտարկում են որպես անձի արժեքավոր մասնագիտական նշանակություն ունեցող կարողություն, որը բաղադրված է միմյանց փոխկապակցված կառուցվածքային տարրերից՝ դրդապատճառներ, հետաքրքրություններ, մասնագիտական գիտելիքներ և կարողություններ:

Արդյունավետության հիմնական պայմանն է բովանդակությունում ներառել այնպիսի առաջադրանքներ և աշխատանքներ, որոնք արտացոլում են ապագա մասնագիտական գործունեությունը, նպաստում են կարևոր կարողությունների և հմտությունների ձևավորմանը [5, էջ 192]: Հեղինակը նշում է, որ ֆիզկուլտուրային կրթության բակավորիատի համակարգում ուսումնառության ողջ տարիների ընթացքում նախատեսվում են ուսումնական, ճանաչողական, մանկավարժական և մասնագիտական

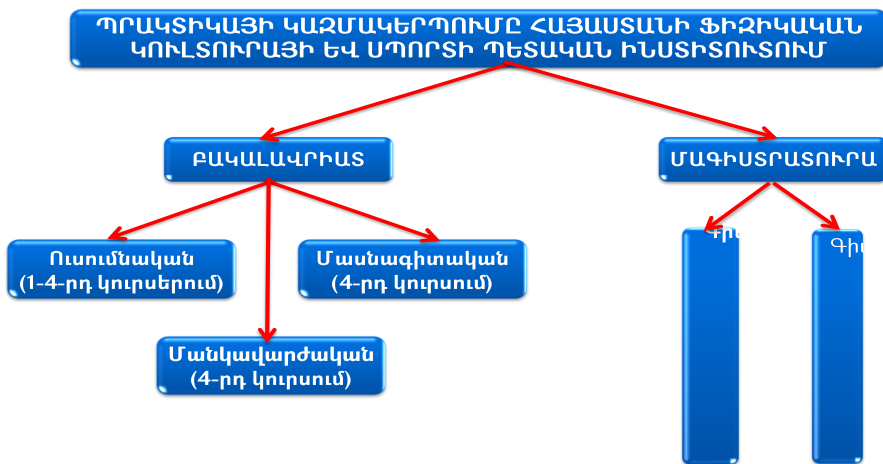
պրակտիկաներ, որոնց միջոցով ապահովվում է մասնագիտական կարողությունների ձևավորումը:

Գրական աղբյուրների ուսումնասիրությունը հստակորեն ցույց է տալիս, որ միշտ էլ ուսանողների պատրաստությունը պրակտիկաներին (մանկավարժական, մասնագիտական) լիարժեք չի կատարվել [7, էջ 8-11, 6, էջ 26]:

Գրական աղբյուրներին անդրադարձը [3, էջ 172-177, 12, էջ 130-135] ցույց է տալիս, որ ուսանողները մանկավարժական պրակտիկայի ընթացքում և արտադասարանական աշխատանքների իրականացման ժամանակ դժվարանում են իրականացնել դաստիարակչական, ֆիզկուլտուրային-առողջարարական, աշակերտների առաջադիմության, ֆիզիկական զարգացման և ֆիզիկական պատրաստվածության մակարդակի գնահատման, վարժությունների կատարման ժամանակ սխալների բացահայտման և ուղղման, մանկավարժական վերլուծության խնդիրները:

Ներկայումս Ֆիզիկական կուլտուրայի ինստիտուտի ուսանողների պատրաստվածությունը պետք է ունենա հետևյալ բնութագիրը՝ կենտրոնացված պետական կառավարում, մասնագետների պատրաստման միասնական մոդել, ապագայում գործնական աշխատանքներում որոշվող խնդիրներ:

Ներկայումս Հայաստանի ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի պետական ինստիտուտում պրակտիկայի կազմակերպման համակարգն ունի հետևյալ կառուցվածքը (գծապատկեր 1).

Գծապատկեր 1. Հայաստանի ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի պետական ինստիտուտի պրակտիկայի կառուցվածքը

Ե. Վ. Կրյակինան (E. B. Крякина, 2006) մասնագետների պատրաստության համակարգում առանձնացնում է հետևյալ փուլերը: Նրա կարծիքով **նախնական փուլը** ներառում է մեթոդական բնույթի ուսումնագործնական պարապմունքներ բազային մարզաձևերով: Այստեղ ստացած գիտելիքները և կարողությունները լրացվում են ֆիզիկական դաստիարակության տեսության և մեթոդիկայի դասընթացի նյութերով: Ուսումնական պրակտիկայի գործընթացում ուսանողների մոտ ձևավորվում են այնպիսի կարողու-

թյուններ և հմտություններ, որոնք թույլ են տալիս ինքնուրույն իրագործել ուսուցչի և մարզիչ-մանկավարժի գործառնությունները, այնուհետև դրանք տարբեր տեսակի ուսումնական հաստատություններում մանկավարժական պրակտիկայի գործընթացում կատարելագործվում են:

Պրակտիկայի **առաջին փուլում** ուսանողի աշխատանքները պայմանավորված են նախադպրոցական հաստատություններում ֆիզիկական դաստիարակության կազմակերպչական ձևերի տարբեր մեթոդիկաների տիրապետմամբ:

Երկրորդ փուլում ուսանողները սովորում են հանրակրթական դպրոցի ֆիզիկական կուլտուրայի բազային աշխատանքային համակարգը, ուսումնասիրում են պլանավորման հիմնական փաստաթղթերը և տարբեր տեսակի աշխատանքների հաշվառումը, ֆիզիկական կուլտուրայի դասերի անցկացման առանձնահատկությունները և դասղեկի աշխատանքները: Ուսանողներին մանկավարժական պրակտիկային պատրաստելիս հատուկ ուշադրություն է դարձվում ուսումնադաստիարակչական գործընթացի հետևյալ կողմերին.

- կարողանալ ձևակերպել սեփական գործունեությունը մեկ տարվա, կիսամյակի՝ տրված կոնկրետ թեմայի ուսուցման, առանձին դասերի համար,
- ֆիզիկական կուլտուրայի պարապմունքներն անցկացնել դպրոցական ծրագրով, ինչպես նաև վերլուծել և գնահատել իր և գործընկերների գործունեությունը:

Նշված աշխատանքները պրակտիկայի արդյունավետ անցկացման կարևոր պայմաններ են:

Մանկավարժական բուհի ուսանողների մասնագիտական պատրաստվածության գործընթացում մեծ տեղ է զբաղեցնում ուսումնական պրակտիկան [1, էջ 110-114, 7, էջ 7-10]: Մենք ուզում ենք անդրադարձ կատարել ուսումնական պրակտիկային, քանի որ այն կազմակերպվում է Հայաստանի ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի պետական ինստիտուտի բոլոր կուրսերում և տարբեր ժամաքանակով ընդգրկված է գործնական ամբիոնների գործող ծրագրերում: Հետևաբար ուսումնական պրակտիկան ուսանողների՝ մանկավարժական պրակտիկային նախապատրաստվելու կարևորագույն գործընթաց է: Տարբեր ամբիոնների ուսումնական պրակտիկայի ծրագրերը վերլուծելով և համեմատելով մանկավարժական պրակտիկայի ծրագրերի հետ՝ բացահայտվեց, որ մանկավարժական պրակտիկայի պահանջներն ուսանողների մասնագիտական կարողությունների ձևավորման տեսանկյունից անհրաժեշտորեն արտացոլված չեն, ուստի ուսումնական պրակտիկայի բովանդակությունը պետք է համաձայնեցնել մանկավարժական պրակտիկայի ծրագրին:

Բարձրագույն ֆիզկուլտուրային կրթության համակարգում մանկավարժական պրակտիկան ուսումնադաստիարակչական գործընթացի օրգանական մասն է, որն ապահովում է ապագա ուսուցիչների տեսական պատրաստության համադրումը գործնական աշխատանքի հետ և անցկացվում է ուսումնադաստիարակչական հաստատություններում: Մանկավարժական պրակտիկայի ծրագրերի վերլուծությունը թույլ տվեց առանձնացնել հետևյալ բաժինները՝ կազմակերպչական, ճանաչողական, ուսումնական, մեթոդական, դաստիարակչական, արտադասարանական, ֆիզկուլտուրային, զանգվածային և գիտահետազոտական [2, էջ 3-8]:

Վերը նշված ծրագրի բաժիններն ուղղված են ապահովելու ուսանողների մասնագիտական պատրաստվածությունը, ձևավորելու մանկավարժական կարողություններ, որոնք նպաստում են ֆիզիկական կուլտուրայի ուսուցչի բազմաբնույթ գործունեության արդյունավետ իրականացմանը:

Եզրակացություն: Այսպիսով՝ ֆիզիկական կուլտուրայի ապագա ուսուցիչների, մարզիչների, մեթոդիստների, ֆիթնես հրահանգիչների ու ադապտիվ ֆիզիկական կուլտուրայի մասնագետների պատրաստման գործում առանցքային տեղ է զբաղում մանկավարժական պրակտիկան: Նրա բովանդակությունից և անցկացման մակարդակից են կախված ուսանողների մանկավարժական-մասնագիտական հետագա հաջողությունները:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Գրիգորյան Յու. Գ., Պապիկյան Ա. Ռ., Ֆիզկուլտուրայի մասնագետների ուսումնական պրակտիկայի արդյունավետության բարձրացման ուղիները, Միջազգային 41-րդ համաժողովի գիտական հոդվածների ժողովածու, Երևան, 2014, էջեր 110-114:
2. Պապիկյան Ա. Ռ., Ծրագիր բակալավրիատի մանկավարժական պրակտիկայի կազմակերպման և անցկացման, Երևան, 2010, էջ 3-8:
3. Балановская Л. Г., Процесс формирования педагогической толерантности студентов физкультурного вуза // Научные труды: ежегодник, Омск: СибГУФК, 2011, с. 172-177.
4. Бондарчук Т. В., Миргородская Е. В., Вирк О. В., Структурно-функциональная модель готовности педагога по физической культуре к оздоровительной деятельности в процессе профессиональной подготовки студентов // Теория и практика физической культуры, 2011, N 4, с. 54-57.
5. Беспалько В. П., Слагаемые педагогической технологии / В. П. Беспалько, М.: «Педагогика», 1989, 192 с.
6. Володина В. С., Формирование профессиональной готовности будущих учителей физической культуры посредством активных методов обучения: Автореф. дис... канд. пед. наук, Красноярск, 2007, 26 с.
7. Ивановский Ю. В., Амирова Л. А., Педагогические условия профессиональной социализации будущих преподавателей физической культуры на этапе вузовского обучения. // Теория и практика физической культуры. 2009, № 4, с. 8-11.
8. Копаев В. П., Интегративный потенциал планирования урока физической культуры и проблемы его реализации в условиях учебной практики // Физическая культура: воспитание, образование, тренировка, 2014, N 5, с. 7-10.
9. Корекцкий В. М., Профессионально-педагогическая подготовка студентов физкультурных вузов в системе дисциплин. «Специализации». Автореф. дис... док. пед. наук, М., 1998, 45 с.
10. Крякина Е. В., Педагогическая практика в структуре профессиональной подготовки студентов факультета физической культуры // Теория и практика физической культуры, 2006, N 4, с. 20-21.
11. Сивцев Н. Н., Формирование профессиональной компетентности будущих специалистов в сфере физической культуры и спорта в условиях непрерывной педагогической практики. Научно-практическая конференция "Совершенствование подготовки кадров в области физической культуры и спорта в условиях модернизации профессионального образования в России", 31 марта-2 апр. 2011 г.: материалы / М-во спорта, туризма и молодеж. политики РФ, М., 2011, с. 83-87.
12. Смирнова Е. И., Особенности развития общекультурных компетенций студентов педагогического вуза в физкультурной деятельности // «Педагогическая наука: прошлое, настоящее, будущее»: материалы международной заочной научно-практической конференции. Часть II. (30 марта 2011г.), Новосибирск: Изд-во «ЭНСКЕ», 2011, с. 130-135.
13. Фомичев А. В., Готовность педагога физической культуры к деятельности самообразования и ее развитие в процессе повышения квалификации: Автореф. дис. канд. пед. наук, М., 2014, 24 с.
14. Чичикин В. Т., Теоретические основы формирования профессиональной готовности специалиста в системе физкультурно-педагогического образования: Автореф. дис. д-ра пед. наук, М., 1995, 34 с.

ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРАКТИКА В СИСТЕМЕ ВЫСШЕГО ФИЗКУЛЬТУРНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Папикян Арсен

*Государственный институт физической культуры
и спорта Армении, Армения*

Аннотация

В настоящее время в сфере физического воспитания возрастает потребность в высококвалифицированных кадрах, которые должны иметь не только высокий уровень знаний и практических умений, но и владеть современными информационными технологиями. Понятно, что студенты института физкультуры должны эти требования успешно реализовать в процессе педагогической практики.

Проблема профессиональной подготовки специалистов физической культуры и спорта изучалась многими авторами.

Цель исследования: изучить роль педагогической практики в системе высшего физкультурного образования.

В системе высшего физкультурного образования педагогическая практика является органической частью учебно-воспитательной работы, которая обеспечивает сочетание теоретической подготовки и практических навыков будущих учителей и проводится в учебно-воспитательном заведении. Анализ программ по педагогической практике позволил выделить следующие разделы: организационный, познавательный, учебный, методический, воспитательный, внеклассной, спортивно-массовой работы и исследовательский.

Ключевые слова: педагогическая практика, студенты, подготовленность, умения и навыки, высшее физкультурное образование.

Список использованной литературы

1. Григорян Ю. Г., Папикян А. Р., Пути повышения эффективности практики подготовки специалистов по физическому воспитанию, Сборник научных статей 41-й Международной конференции, Ереван 2014, с. 110-114.,
2. Папикян А. Р., Программа организации и проведения бакалаврской педагогической практики, Ереван, 2010, с. 3-8,
3. Балановская Л. Г., Процесс формирования педагогической толерантности студентов физкультурного вуза // Научные труды: ежегодник, Омск: СибГУФК, 2011, с. 172-177.
4. Бондарчук Т. В., Миргородская Е. В., Вирк О. В., Структурно-функциональная модель готовности педагога по физической культуре к оздоровительной деятельности в процессе профессиональной подготовки студентов. // Теория и практика физической культуры, 2011, N 4, с. 54-57.
5. Беспалько В. П., Слагаемые педагогической технологии / В.П.Беспалько, М.: «Педагогика», 1989, 192 с.
6. Володина В. С., Формирование профессиональной готовности будущих учителей физической культуры посредством активных методов обучения: Автореф. дис... канд. пед. наук, Красноярск, 2007, 26 с.
7. Ивановский Ю.В., Амирова Л.А., Педагогические условия профессиональной социализации будущих преподавателей физической культуры на этапе вузовского обучения //Теория и практика физической культуры, 2009, № 4, с. 8-11.
8. Копаев В. П., Интегративный потенциал планирования урока физической культуры и проблемы его реализации в условиях учебной практики. // Физическая культура: воспитание, образование, тренировка, 2014, N 5, с. 7-10.
9. Корецкий В. М., Профессионально-педагогическая подготовка студентов физкультурных вузов в системе дисциплин " Специализации". Автореф. дис... док. пед.. наук, М., 1998, 45 с.
10. Крякина Е. В., Педагогическая практика в структуре профессиональной подготовки студентов факультета физической культуры // Теория и практика физической культуры, 2006, N 4, с. 20-21.
11. Сивцев Н. Н., Формирование профессиональной компетентности будущих специалистов в сфере физической культуры и спорта в условиях непрерывной педагогической практики. Научно-практическая конференция "Совершенствование подготовки кадров в области физической культуры и спорта в условиях модернизации профессионального образования в России", 31 марта-2 апр. 2011 г.: материалы / М-во спорта, туризма и молодеж. политики РФ, М., 2011, с. 83-87.
12. Смирнова Е. И., Особенности развития общекультурных компетенций студентов педагогического вуза в физкультурной деятельности // «Педагогическая наука: прошлое, настоящее,

будущее»: материалы международной заочной научно-практической конференции. Часть II. (30 марта 2011 г.), Новосибирск: Изд-во «ЭНСКЕ», 2011, с. 130-135.

13. Фомичев А. В., Готовность педагога физической культуры к деятельности самообразования и ее развитие в процессе повышения квалификации: Автореф. дис. канд. пед. наук, М, 2014, 24 с.

14. Чичикин В. Т., Теоретические основы формирования профессиональной готовности специалиста в системе физкультурно-педагогического образования: Автореф. дис. д-ра пед. наук, М., 1995, 34с.

PEDAGOGICAL PRACTICE IN THE SYSTEM OF HIGHER PHYSICAL CULTURE EDUCATION

Papikyan Arsen

Armenian State Institute of Physical Culture and Sport

Summary

Nowadays there is a demand for highly qualified specialists in the field of physical education, who must not only have a high level of knowledge, but also be proficient in modern information technologies.

It is absolutely clear that students of the institute of physical culture must be able to realize effectively these modern requirements within their pedagogical practice.

Main issues of professional pedagogical training of specialists in the field of physical culture and sport have been investigated over the years by various authors.

The aim of the investigation is to study the role of the pedagogical practice in the system of higher physical culture education.

Pedagogical practice is considered an organic part of the educational process in the system of the higher physical culture education, which ensures the combination of theoretical training of future teachers with practical work, and is conducted in educational institutions. Analysis of programs of pedagogical practice allowed us to separate the following sections: organizational, cognitive, educational, methodical, tutorial, extracurricular, physical culture massive and scientific-research.

Keywords: Pedagogical practice, students, training, abilities and skills, higher physical culture education.

References:

1. Grigoryan Yu. G., Papikyan A. R., Ways to improve the efficiency of the practice of training specialists in Physical Education. Collection of scientific articles of the 41st International Conference, Yerevan, 2014, pp. 110-114.

2. Papikyan A. R., Program for Organizing and Conducting Bachelor's Teaching Practice, Yerevan, 2010, pp. 3-8.

3. Balanovskaya L.G., The Process of Formation of Pedagogical Tolerance of Physical Education Students // Scientific works: yearbook, Omsk: SibSUPE, 2011 p. 172-177.

4. Bondarchuk T. V., Mirgorodskaya E. V., Virk O. C., Structural and functional model of readiness of a Physical Education teachers for health-improving activities in the process of professional training of students. // Theory and Practice of Physical Education, 2011, N 4. pp. 54-57.

5. Bespalko V. P., Components of Pedagogical Technology / V. P. Bespalko, Moscow: Pedagogy, 1989, p.192.

6. Volodina V. S., Formation of professional readiness of future Physical Education teachers through active teaching methods: Author of dissertation... Candidate of Pedagogical Science.- Krasnoyarsk, 2007, p. 26.

7. Ivanovskaya Yu. V., Amiramova L. A., Pedagogical conditions for the professional socialization of future Physical Education teachers at the stage of University education. // Theory and Practice of Physical Education. 2009, No. 4, pp. 8-11.

8. Кopaев V. P., The integrative potential for planning a Physical Education lesson and the problems of its implementation in the conditions of educational practice. // Physical Education: Upbringing, Education, Training, 2014, N 5 pp. 7-10.

9. Koretsky V. M., Vocational and pedagogical training of students of Physical Education universities in the system of disciplines. "Specialisations". Author of dissertation... Doctor of Pedagogical Sciences, Moscow, 1998, p.45.

10. Kryakina E. V., Pedagogical practice in the structure of professional training of students of the Faculty of Physical Education // Theory and Practice of Physical Education, 2006, N 4, pp. 20-21.

11. Sivtsev N. N., Formation of professional competence of future specialists in the field of Physical Education and Sports in the conditions of continuous pedagogical practice. Scientific and practical conference “Improvement of Training in the Field of Physical Education and Sports in the Conditions of Modernisation of Vocational Education in Russia”, March 31- April 2 2011: materials / Ministry of Sports, Tourism and Youth Policy of the Russian Federation, Moscow, 2011, pp. 83-87.

12. Smirnova E. I., Features of development of general cultural competencies of pedagogical university students in Physical Education // Pedagogical Science: Past, Present, Future”: materials of the international correspondence scientific and practical conference. Part II. (March 30, 2011). Novosibirsk: ENSKE Publishing House, 2011, pp. 130-135.

13. Fomichev A. V., Readiness of a Physical Education teacher for self-education activities and its development in the process of advanced training. Author of dissertation Candidate of Pedagogical Sciences, M, 2014, pp. 24.

14. Chichikin V. T., Theoretical foundations of formation of professional readiness of specialist in the system of Physical Education and Pedagogical Education: Author of dissertation... Doctor of Pedagogical Science, Moscow, 1995, pp. 34.

Материал был представлен и отправлен на рецензию: 25.10.2021

Принято к публикации: 13.11.2021

Рецензент: доктор пед. наук, проф. Роберт Азарян

The material was submitted and sent to review: 25.10.2021

Was accepted for publication: 13.11.2021

Reviewer: Doctor of Sciences, Prof. Robert Azaryan

81`367.7

ՇԱՐԱՀՅՈՒՍԱԿԱՆ ԿԱՊԱԿՑՄԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ ՈՒ ԵՂԱՆԱԿՆԵՐԻ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ՀԻՄՆԱԽՆԴԻՐՆԵՐ

Մարգարյան Արտաշես

Երևանի պետական համալսարան,

Հայաստան

Համառոտ ներածական: Շարահյուսական կապակցման միջոցների ու եղանակների ուսուցումը ներառված է բուհերի բանասիրական ֆակուլտետների ուսումնական ծրագրերում: Դրանց ուսուցում նախատեսված է նաև ոչ մասնագիտական ֆակուլտետներում, քանի որ այդ միջոցների ու եղանակների իմացությունը և ճիշտ կիրառությունը խոսքում գործնական նշանակություն ունի: Խոսքում հանդիպող շարահյուսական տարբեր սխալների շարքում կապակցմանն առնչվող սխալներն էական տեղ են զբաղեցնում:

Հիմնախնդիրը: Բանասիրական ֆակուլտետներում շարահյուսության, հետևաբար նաև կապակցման միջոցների ու եղանակների ուսուցումն իրականացվում է ավելի մեծ խորությամբ՝ քննության առնելով նաև տեսական մի շարք հարցեր, իսկ ոչ մասնագիտական ֆակուլտետներում ուշադրությունն առաջին հերթին սևեռվում է կիրառական խնդիրների վրա: Այս դեպքում տեսական հարցերին անդրադարձ կատարվում է գործնականում կիրառելու համար: Երկու դեպքում էլ անհրաժեշտ է ընտրել ճիշտ մեթոդներ:

Հետազոտության նպատակը: Հետազոտության նպատակն է ներկայացնել շարահյուսական կապակցման միջոցների ու եղանակների վերաբերյալ այն մոտեցումները, որոնք առկա են բուհական դասագրքերում ու ձեռնարկներում և բացահայտել այն մե-